

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 6T/76/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5815010267
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniela Pilarčíková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2016:5815010267.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, samosudkyňou Mgr. Danielou Pilarčíkovou, v trestnej veci proti obžalovanému D. U., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.05.2016 v Námestove, takto

r o z h o d o l :

N. rozvedený, na slobode,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

v N. E. a všade tam, kde sa zdržiaval aj napriek zákonnej povinnosti, ktorá mu ako rodičovi vyplýva priamo zo zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v platnom znení a ktorá bola určená rozsudkom Okresného súdu Námestovo č. k. 6P/38/2012-49 zo dňa 12.03.2013, právoplatným dňa 28.03.2013, kde bol zaviazaný prispievať na výživu svojho syna mal. Z. U., nar. XX.XX.XXXX sumou 100,- Eur mesačne, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred do rúk matky maloletého, tak túto svoju vyživovaciu povinnosť si v období od 01.11.2013 do súčasnej doby neplnil v súdom určenej výške, ale len vo výške po 30,- Eur mesačne s výnimkou mesiaca december 2015 v ktorom zaplatil sumu 50,- Eur, čím mu takto za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom voči G. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. E. XX, vo výške 2.080,- Eur, pričom od 07.08.2012 do 31.05.2015 bol síce vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, ale vlastnil nehnuteľnosť, ktorú darovacou zmluvou zo dňa 24.03.2014 previedol na 3. osobu, čím sa dobrovoľne vzdal majetkového prospechu z ktorého mohol platiť výživné a dňa 01.06.2015 sa zamestnal a má tak od 01.06.2015 doposiaľ stály príjem,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 4, § 37 písm. m/ Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona obžalovaného z a r a d ů j e na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Námestovo dňa 10.11.2015 podala na D. U. okresnému súdu obžalobu pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona. Predmetnú obžalobu okresný súd prejednal na hlavnom pojednávaní dňa 19.01.2016, dňa 15.03.2016 a dňa 03.05.2016.

Na hlavnom pojednávaní dňa 19.01.2016 po zákonom poučení obžalovaný vypovedal, že je nevinný. Na svoju obranu uviedol, že nemohol platiť výživné, pretože nemal príjem. Od rozvodu manželstva až do novembra 2013 výživné platil vo výške uvedenej v súdnom rozhodnutí, ale súdom schválenú rodičovskú dohodu bol donútený uzavrieť. V zamestnaní sa mu nedarilo, zháňal si prácu cez kamarátov, prácu si nenašiel a stále sa zadlžoval. Vozidlo zn. Ford Mondeo, patrilo jeho matke, bolo kúpené za jej peniaze a obžaloba chce dokázať, že ho kúpil on. Pozemok, ktorý daroval sestre mu bol darovaný, a tak ho daroval aj on. Od januára 2015 prestal aj fajčiť, od februára 2013 nepožíva žiadne alkoholické nápoje. Mama mu už peniaze na platenie výživného požičiavať nechcela, keďže išlo až o sumu 100 €, preto od novembra 2013 začal platiť výživné vo výške 30 €. Živnosť zrušil v auguste 2012, počas evidencie na úrade práce poberal dávky v hmotnej núdzi, k obdobiu a výške sa vyjadriť nevedel. Z úradu práce mu bolo ponúknuté pracovné miesto, bol sa o toto miesto informovať, nespĺňal však kritéria. Dňa 20.03.2015 sa nedostavil na kontakt na úrade práce, pretože bol chorý, predložil o tom doklad, ktorý p. G. surovo vyhodila. Našiel si prácu u p. Miroslava L., jeho príjem je okolo 380 €. Podal si návrh na zníženie výživného, vo veci bolo právoplatne rozhodnuté, návrh bol zamietnutý. Na otázku prokurátorky ohľadom platenia faktúr za mobilné služby odmietol odpovedať.

Svedkyňa G. U. vypovedala, že obžalovaný v období od 01.11.2013 platí výživné na syna Z. vo výške 30 €, s výnimkou decembra 2015, kedy zaplatil výživné 50 €. Momentálne je na materskej dovolenke.

Svedkyňa L. H. sa vyjadroval k predaju vozidla zn. Ford Mondeo, vozidlo predali na základe inzercie, na ktorú reagoval obžalovaný, ktorý si dohodol stretnutie s jej manželom. Vozidlo bolo predané za 3.000 €, ktoré obžalovaný vyplatil jej manželovi v hotovosti. O okolnostiach predaj vozidla ju informoval manžel.

Svedkyňa M. S. vypovedala, že má vedomosť o tom, že obžalovaný od novembra 2013 na vnuka Z. platí výživné 30 €, pričom podľa súdneho rozhodnutia má platiť výživné 100,- €, jeden mesiac výživné neposlal vôbec a posledné Vianoce poslal výživné 50 €. O týchto skutočnostiach vie, pretože šeky chodia dcére na miesto trvalého pobytu.

Svedkyňa O. I. vypovedala, že obžalovaný, ktorý je jej bratom, jej daroval pozemky, trvala na tom mama, pretože obžalovaný mal voči mame dlh, ktorého časť mu potom odpustila. Obžalovaný dlhoval mame cez 5.000,- €. Myslí si, že obžalovaný dlhuje ešte nejaké peniaze rodičom. Pozemok, ktorý jej daroval obžalovaný darovacou zmluvou bol pozemok po starých rodičoch a obžalovaný ho dostal od rodičov darom. Bola tiež pri kúpe vozidla zn. Ford Mondeo, vozidlo sa kupovalo pre mamu za sumu 3.000,- €.

Svedkyňa P. U. vypovedala, že obžalovaný, ktorý je jej synom, si vyživovaciu povinnosť voči vnukovi Z. plní podľa svojich možností a schopností. Keďže nebol zamestnaný, výživné platil koľko mohol, tiež si od nej napožičiaval peniaze, aby mohol platiť výživné na syna. Nevedela v akých sumách výživné platil, ani obdobie, počas ktorého bol nezamestnaný. Uviedla, že nie je držiteľkou vodičského oprávnenia. Vozidlo zn. Ford Mondeo sa kupovalo, potom ako mala operované kĺby, potrebovala chodiť okolo lekárov na prehliadky a na vyšetrenia. O kúpu sa nestarala, zverila to na starosti synovi, peniaze na kúpu vozidla vo výške 3.000,- € dala obžalovanému. Obžalovanému už požičala sumu cca 7.000,- €. Pozemok, ktorý vlastnil obžalovaný mu daroval jeho otec a jeho otec ho dostal zasa darom od svojho otca, a preto obžalovanému navrhla, aby pozemok previedol na svoju sestru s tým, že hodnotu pozemku mu odráta z dlhu. Ďalej uviedla, že nie je znalec, ale hodnota pozemku môže byť 500,-€. Sumu 3.000,- € použila z úspor, ktoré má odložené doma, pre svoju potrebu. Keď bol obžalovaný nezamestnaný, na spoločnú domácnosť neprispieval, lebo nemal z čoho. Odkedy sa zamestnal, tak na domácnosť prispieva, koľko môže, prispieva podľa možností a schopnosti. Obžalovaný má mobilný telefón, ale číslo na neho nevie uviesť.

Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi - rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5P/67/2013 č.l. 13-17, odvolanie č.l. 18-21, odvolanie č.l. 22-24, rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6P/38/2012 č.l. 66-67, uznesenie Krajského súdu v Žiline č.l. 74-76, správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo č.l. 80-81, výpis zo živnostenského registra č.l. 82, správa zo sociálnej poisťovni č.l. 83, správa o povesti č.l. 84, výpis z evidencie vozidiel ODI Nižná č.l. 86-88, správa OÚ Tvrdošín, katastrálny odbor + notárska zápisnica č.l. 89-91, notárska zápisnica č.l. 92, rozhodnutie OÚ Tvrdošín + darovacia zmluva č.l. 93-94, správa Orange Slovensko č.l. 95-96, správa Telefonica č.l. 97, správa HNŠP Trstená, psychiatrické oddelenie č.l. 107-108, správa OR PZ č.l. 109, potvrdenia o platbách výživného č.l. 110-116, rodný list č.l. 117, návrh otca na zníženie výživného č.l. 118, návrh na vykonanie exekúcie č.l. 120-121, zápisnica z pojednávania 5P/67/2013 č.l. 125-131, odborné vyjadrenie č.l. 167-171, evidenčná karta vozidla č.l. 175-176, evidenčná karta P. U. č.l. 177, správa ÚPSVaR NO č.l. 178, potvrdenie ÚPSVaR NO č.l. 179, správa ÚPSVaR NO č.l. 180, potvrdenie ÚPSVaR NO č.l. 181, správa ÚPSVaR NO + rozhodnutia č.l. 182-183, potvrdenie ÚPSVaR NO č.l. 184, rozsudok 5P/67/2013 č.l. 186-188, potvrdenia o platbách č.l. 189-190, dohoda o zmene pracovnej zmluvy č.l. 234, dodatok k pracovnej zmluve č.l. 235, pracovná zmluva č.l. 236, mzdový list č.l. 237, potvrdenia o mzde č.l. 238, dodatok k pracovnej zmluve č.l. 240, sťažnosť č.l. 251-256, poštové poukazy č.l. 257-260, správa od exekútora č.l. 299, lustrácia v registri priestupkov č.l. 304, rozsudok KS v ZA 9Co/540/2015 č.l. 305-306, odpis RT č.l. 307.

Súd sumarizujúci výsledky mal za preukázané, že obžalovaný v rozhodnom čase vymedzenom v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku si riadne neplnil vyživovaciu povinnosť voči svojmu maloletému dieťaťu. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný výživné riadne neplatil v období od 01.11.2013 do súčasnej doby, výživné neplatil vo výške, v ktorej sa zaviazal v rodičovskej dohode, t.j. vo výške 100,-€, ale svojvoľne na základe vlastného uváženia začal platiť výživné len vo výške 30,-€. I keď sa voči obžalovanému v rozhodnom období viedlo exekučné konanie z dôvodu neplatenia výživného, nebola v rámci exekúcie vyplatená oprávnenej žiadna suma na výživnom. Tým, že si obžalovaný neplnil vyživovaciu povinnosť vo výške 100,-€ mesačne, ale prispieval len sumou 30,-€ mesačne, neplatením výživného mu vznikol dlh na výživnom za obdobie od 01.11.2013 až ku dňu vyhlásenia rozhodnutia vo výške 2.080,- €.

Súd tak nemal pochybnosti o naplnení obligatórnych znakov skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ Trestného zákona, podľa ktorého prečinu sa dopustí, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil čo i len z nedbanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spácha závažnejším konaním. Obžalovaný sa dopúšťala súdeného prečinu úmyselnou formou (§ 15 písm. a/Trestného zákona), preukázateľne mal príjem, aj keď to popieral, vedel že má vyživovaciu povinnosť voči synovi a túto si neplnil riadne, v stanovenom rozsahu. Zároveň súdený skutok páchal od 01.11.2013, t.j. už viac ako 2 roky a 6 mesiacov, čím naplnil aj kvalifikačný znak uvedený v ust. § 138 písm. b/ Trestného zákona - po dlhší čas. Keďže sa jedná o trváci trestný čin s prvkami hromadného trestného činu, súd upravil skutkovú vetu súdeného prečinu oproti podanej obžalobe do doby vyhlásenia rozsudku a zároveň upravil výšku dlhovaného výživného.

Páchatelom trestného činu podľa § 207 Trestného zákona môže byť len osoba, ktorá má povinnosť vyživovať alebo zaopatrováť iného. Obžalovaný, ako rodič mal v rozhodnom období podľa Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v platnom znení zákonnú vyživovaciu povinnosť, ktorej rozsah bol určený aj súdnym rozhodnutím, konkrétne rozsudkom Okresného súdu Námestovo č. k. 6P/38/2012-49 zo dňa 12.03.2013, ktorým súd schválil rodičovskú dohodu, v rámci ktorej sa obžalovaný dobrovoľne, vedomý si svojej finančnej situácie a svojich zárobkových možností zaviazal (v čase uzatváranie rodičovskej dohody už bol nezamestnaný, privyrábal si brigádne) platiť na syna Z. výživným vo výške 100,- € mesačne. V trestnom konaní sa súdom posudzuje otázka zavinenia na žalovanom prečine, pričom súd nie je viazaný rozhodnutím súdu v občianskom súdnom konaní a takéto rozhodnutie, ak bolo vydané, ako tomu bolo aj v tejto trestnej veci, sa posudzuje ako listinný dôkaz. Zo zákona o rodine vyplýva, že každé dieťa má zákonný nárok na výživné a každému rodičovi je zákonom o rodine uložená povinnosť výživné plniť, pričom ich vyživovacia povinnosť má vždy prednosť pred inými výdavkami rodičov. Zákon o rodine v ust. § 75 ods. 2 stanovuje, že pri určovaní výšky výživného sa vychádza z odôvodnených potrieb oprávneného a schopnosti a možnosti povinného. Schopnosti a možnosti povinného neurčuje len rozsah príjmu povinného, ale aj reálne možnosti tejto osoby uplatniť sa v pracovnom procese. Keďže obžalovaný v rozhodnom období, t.j. v období 2 roky a 6 mesiacov platil výživné v rozsahu nižšom, pričom preukázateľne bolo v jeho možnostiach a schopnostiach platiť výživne po celú rozhodnú dobu vo výške

100,- € mesačne, svojim konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty súdeného trestného činu, pretože dieťaťu sa nedostalo výživné vo výške, na ktorú malo zákonný nárok. Obžalovaný sa bránil, že v rozhodnom období nemal finančné prostriedky, aby mohol výživné riadne platiť, pričom poukazoval na skutočnosť, že v rozhodnom období bol od 7.8.2012 do 31.5.2015 vedený v evidencii nezamestnaných, v mesiaci január až marec 2015 poberal dávky v hmotnej núdzi a pokiaľ uzavrel rodičovskú dohodu, bolo to z donútenia právnej zástupkyne jeho bývalej manželky, ktorá sa mu vyhrážala, častými daňovými kontrolami a znemožnením styku so synom. Ďalej uvádzal, že do novembra 2013 síce platil výživné vo výške 100,- €, platil ho však z finančných prostriedkov, ktoré si požičiaval od svojej mamy. Podal si aj návrh na zníženie výživného, jeho návrh však bol právoplatne zamietnutý. Obrana obžalovaného, že nemal dostatok finančných prostriedkov, aby platil výživné vo výške 100,- € bola vyvrátená listinnými dôkazmi.

Z vyjadrení obžalovaného a vykonaných dôkazov bolo preukázané, že jeho tvrdenia sú účelové, motivované snahou na úkor životnej úrovne svojho dieťaťa, zabezpečiť svoj vlastný komfortnejší spôsob života. Účelovosti jeho konania nasvedčuje aj samotná skutočnosť, že napriek tomu, že ako sa od 1. 6. 2016 zamestnal a začal poberať pravidelný príjem, naďalej platil na syna výživné vo výške 30,- €, t.j. vo výške, v ktorej platil výživné aj v období, o ktorom sa vyjadroval a snažil sa presvedčiť súd, že nemal žiaden príjem. Tvrdeniam obžalovaného súd neveril. Ak by obžalovaný, počas doby ako bol evidovaný na úrade práce nemal iný príjem, nemal by možnosti zamestnať sa, prípadne si príjem zabezpečiť formou brigád, prieči sa zásadám logiky, že by sa zaviazal k plateniu výživného vo výške 100,- €. Zároveň toto jeho tvrdenie je v úplnom rozpore s listinnými dôkazmi, z ktorých vyplynulo, že obžalovaný má od 19. 11. 2013 aktívne telefónne číslo v spol. Orange, a.s., pričom platby uhrádza tak ako sú mu predpísané. Jeho obrana, že v rozhodnom období nemal príjem, je tak v úplnom rozpore s potvrdením zaslaným v prílohe priamo dotazovaným mobilným operátorom na čl. 96, z ktorých vyplynulo, že počas evidencie obžalovaného na úrade práce, kedy bol podľa jeho tvrdenia bez príjmu a mohol si dovoliť platiť výživné na syna iba vo výške 30,- €, uhrádzal faktúry len za mobilné služby za mesiac apríl 2014 vo výške 37,99 €, za marec 2014 vo výške 52,50 €, za február 2014 vo výške 75,16 €, za január 2014 vo výške 33,52 € a za december 2013 vo výške 58,55 €. Je zarážajúce, že v každom jednom prípade obžalovaný zaplatil väčšiu sumu za poskytované mobilné služby, (niekedy až dvojnásobne) ako výživné na svoje 2,5 ročné dieťa. Za daných okolností ani nebolo prekvapivým, že obžalovaný na otázku prokurátora ohľadom platenia faktúr mobilnému operátorovi za poskytované služby v rozhodnom období odmietol odpovedať. Skutočnosť že obžalovaný mobilný telefón v rozhodnom období skutočne používal, potvrdila počas výsluchu aj svedkyňa - matka obžalovaného. Zároveň súd zistil, že schopnosť obžalovaného pracovať a plniť tak riadne svoju zákonnú povinnosť nieje obmedzená žiadnou zdravotnou prekážkou a obžalovaný rovnako nie je kvalifikovaný k výkonu nejakej úzko špecializovanej činnosti, ktorú by nemohol v mieste, kde sa zdržuje zohnať. V nadväznosti na uvedené súd tiež zistil, že obžalovaný v minulosti prevádzkoval živnosť v oblasti stavebníctva, pričom trh práce ponúka dostatok ponúk na výkon tohto druhu prác. Z účelovosti jeho obrany tiež obžalovaného usvedčuje, že dňa 24.3.2014 bezodplatne previedol na svoju sestru nehnuteľnosť, a to podozrivo krátko na to, ako matka maloletého podala na obžalovaného návrh na výkon rozhodnutia a dňa 3.2. 2014 sa voči obžalovanému začalo vykonávať exekučné konanie. Obrana obžalovaného a tvrdenie svedkov, že tak urobil z dôvodu dlhu voči matke neobstojí, pretože plnenie si vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom má prednosť pred akýmikoľvek inými platbami a úhradami. Výpovediam svedkyň O. I. a P. U., ohľadom dôvodov, ktoré mali obžalovaného viesť k prevodu pozemku súd neveril, považoval ich za účelové, urobené v snahe pomôcť svojmu bratovi a synovi. Že ide o naučené resp. vopred pripravené výpovede vyplynulo, najmä z výpovede svedkyne P. U., ktorá sa počas výsluchu vyjadrovala podozrivo súladne s paragrafovým znením Zákona o rodine upravujúcich výšku výživného, podľa ktorého je rodič povinný prispievať na výživu dieťaťa podľa svojich možností a schopností, tiež sa vyjadřila, že pozemok mal obžalovaný previesť na sestru, aby mu hodnotu pozemku odrátala z dlhu (potvrdila to aj svedkyňa - sestra obžalovaného), pričom P. U. nevedela uviesť ani výšku údajného dlhu obžalovaného a ani sumu, ktorú mala obžalovanému z dlhu odrátať. Nakoniec svedkyňa na otázky uviedla, že nevie čo ma konkrétne uvádzať, aby niečo zle nepovedala a aby synovi neurobila zle. Aj ohľadom tohto vyjadrenia si súd vytvoril obraz o vierohodnosti jej výpovede. Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti, súd obrane obžalovaného, že nemal finančné prostriedky na platenie výživného vo výške 100,- € mesačne vôbec neuveril, jeho obrana ohľadom prevodu pozemku na sestru vyznela kontraproduktívne voči jeho obrane, keďže vyživovacia povinnosť rodičov voči svojim deťom má vždy prednosť, stačilo tak, aby pozemok sestre predal. Na základe uvedeného mal súd potom za preukázané, že obžalovaný v rozhodnom období mal finančné prostriedky na zaplatenie výživného vo výške 100,- €.

Súd odmietol návrhy na doplnenie dokazovania obžalovaného výsluchom svedka V. H. a vyžiadanie vyšetrovacieho spisu, vykonanie znaleckého dokazovania na zistenie trhovej hodnoty vozidla zn. Ford Mondeo, vyžiadať podklady zo sociálnej poisťovne a vyžiadať spis obžalovaného vedený na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny Námestovo, pripojiť spisy Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5P/67/2013, sp. zn. 6P/38/2012, sp. zn. 9Er/251/2014 a 1Em/2/2014, pretože skutočnosti potrebné pre rozhodnutie o obžalobe, ktoré mali byť zistené na podklade týchto dôkazov vyplynuli už z dôkazov, ktoré boli súčasťou vyšetrovacieho spisu a zistený skutkový stav postačoval na rozhodnutie o vine obžalovaného a dôkazy navrhnuté obžalovaným tak presahovali potreby rámca vykonávaného dokazovania.

K osobe obžalovaného po prečítaní a oboznámení sa so správami súd zistil, že zo správy z miesta trvalého bydliska nevyplynuli na obžalovaného žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na jeho potrestanie. Z odpisu z registra trestov vyplynulo, že v registri trestov má dva záznamy, v prvom prípade sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený a v druhom prípade bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/127/13 z 28. 3. 2014 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zákona a iné na podmienecný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so skúšobnou dobou v trvaní do 28.3.2016. Súdenej trestnej činnosti sa tak obžalovaný dopúšťal počas plynutia skúšobnej doby podmienecného odsúdenia.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal najmä zo zásad upravených v ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zákona, podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu súd obligatórne prihliadol podľa § 38 ods.2 Tr. zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a prirážajúcich okolností, pričom zistil, že na strane obžalovaného existuje prevaha prirážajúcich okolností. V prípade obžalovaného súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, naopak zistil prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený, a to s poukazom na rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/127/13 z 28. 3. 2014. Keďže súd zistil prevahu prirážajúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby stanovenej pre žalovaný trestný čin o jednu tretinu t.j. o 16 mesiacov (vychádzal z rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou trestnej sadzby), obžalovanému tak ukladal trest v rozpätí od 2 rokov a 4 mesiacov do 5 rokov rokov). Keďže súd ukladal trest odňatia slobody prevyšujúci 2 roky, ktorý dokonca obžalovaný páchal počas plynutia skúšobnej doby podmienecného odsúdenia, od spáchania súdeného trestného činu, ho neodradila ani možnosť premeny podmienecného trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky, ktorý mu už bol uložený rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/127/13 z 28. 3. 2014 mal súd za to, že na jeho prevýchovu v danom prípade je potrebné pôsobiť nepodmienecným trestom odňatia slobody. Zároveň súd uvádza, že na uloženie podmienecného trestu odňatia slobody, ako to navrhoval prokurátor, neboli splnené zákonné podmienky. Súd potom uložil obžalovanému nepodmienecný trest na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby vo výmere 2 roky a 6 mesiacov. Na výkon tohto trestu súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody nebol.

Takto uložený trest považuje súd za spravodlivý a objektívny obraz potrieb tak individuálnej ako aj generálnej prevencie, ktorý odzrkadľuje závažnosť spáchaného prečinu, spôsobu jeho vykonania a jeho následok a rovnako zohľadňuje možnosť nápravy obžalovaného a jeho pomery.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajší súd do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

-prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

-obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

-príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

-zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)

-štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

-poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

-zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.